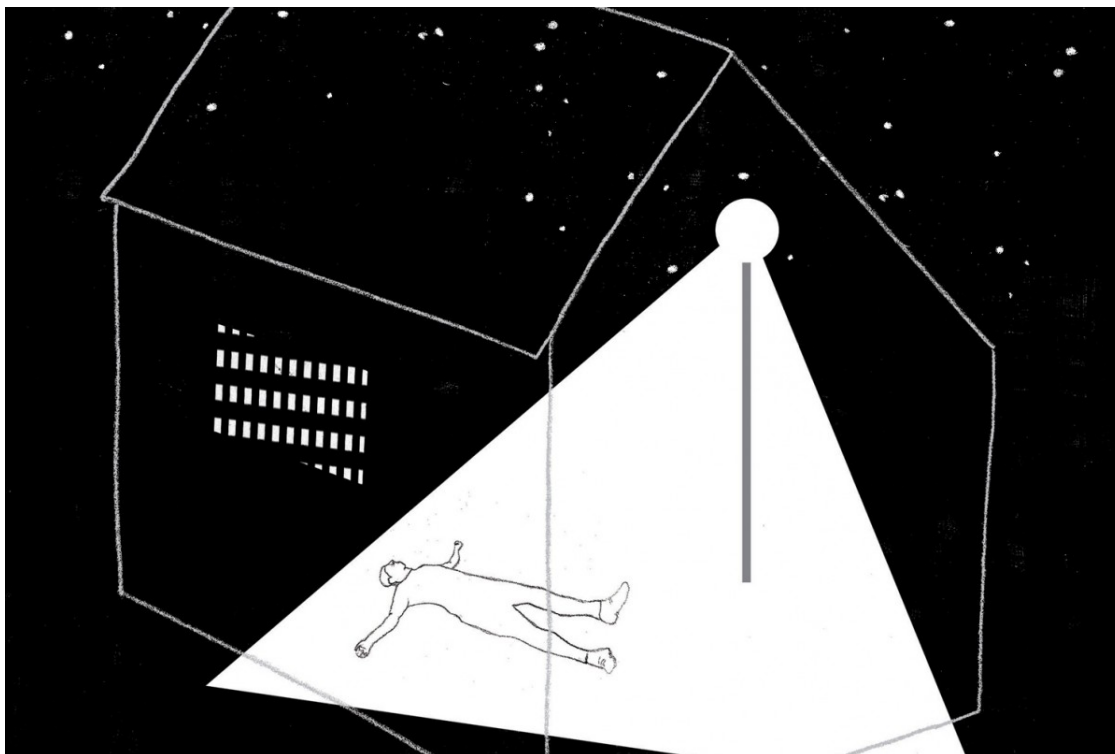

Cançons per una revolta: «Què volen aquesta gent?»

Una cançó de lluita antifranquista que ha estat versionada en castellà i polonès

Al llarg dels segles els catalans hem configurat un paisatge sonor que ens fa recognoscibles davant el món. Un dels elements indispensables en l'establiment de tota identitat és la configuració d'un imaginari col·lectiu. En temps convulsos en l'espectre polític, a Enderrock.cat recollim un bon grapat de cançons catalanes que tenen imprès el segell de la lluita i la revolució, a raó de una cada dia. Avui, "Què volen aquesta gent?", amb música de **Maria del Mar Bonet** i text de Lluís Serrahima (1968).

De vegades les cançons poden arribar a explicar i fer entendre alguns fets millor que no pas els periodistes, especialment en un context de dictadura o de restriccions de les llibertats. El cas de "Què volen aquesta gent?" és un bon exemple. El 30 de gener de 1967 la policia va anar a casa dels pares de Rafael Guijarro, a Madrid, per registrar el domicili. Guijarro era un estudiant de l'Escola de Graduats Socials del Ministeri de Treball i la policia sospitava que estava involucrat en "presumptes activitats marxistes". Segons els diaris, el noi es va escapolir de la policia i es va llançar per una finestra. La premsa atribuïa unes declaracions a la mare de Guijarro, en les quals deia que el seu fill s'havia suïcidat "temorós del càstig que pogués aplicar-li el seu pare per les seves activitats polítiques, que eren totalment desconegudes per ells", i conclouia afirmant que al domicili no s'hi van trobar papers comprometedors.

En aquella època la cantant mallorquina **Maria del Mar Bonet** vivia a casa de Lluís Serrahima, a

Barcelona, i recorda la gènesi de la cançó. "Una tarda em van portar un diari amb una notícia de poca aparença, molt insignificant, però amb un fons molt greu: havia caigut per una finestra aquell noi, i era una notícia breu que gairebé no deia res. Ens va impressionar gairebé més l'afany de restar-li importància que el fet en si. En vam parlar molta estona, i al matí següent en Serrahima va portar un poema que havia escrit sobre allò. Eren quatre estrofes de quatre versos amb la idea de fer alguna cosa tradicional. I jo vaig treure la música d'un tema popular, 'La presó de Lleida', que és també una cançó política, i la vaig adaptar al poema." El tema no va ser censurat en un primer moment, però al cap de poc temps, quan tothom ja el coneixia, es devien adonar de l'error i en van prohibir la difusió i interpretació.

Convertida en un himne en contra de la violència exercida pel poder, la cançó ha estat versionada per diferents artistes. La primera de fer-ho va ser Elisa Serna en castellà, que la va incloure al disc *Quejido*, editat a França el 1972. El seu títol era "¿Esta gente qué querrá?". Força anys més tard, el 1998, una altra dona, la polonesa **Edyta Geppert**, la va enregistrar en una versió en polonès que inclou algun fragment en català: "Czegóz Chca Ludzie Ci". Fins a l'any 2000 no en trobem la primera versió en català, dels valencians La Gossa Sorda. I després ja van venir **Mesclat**, la **Polifònica de Puig-reig** i **Sabor de Gràcia**, entre d'altres.